

Arrest

nr. 212 009 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GROBECKER
Montoyerstraat 51
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 20 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GROBECKER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sierra Leonese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Madinga etnie. U bent geboren op X in Kono. Op 6-jarige leeftijd verhuist u naar Freetown, waar u bij uw tante gaat wonen. Nadat u in 2011 met school stopt, verkoopt u ijzer op de markt om uw tante bij te staan. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Mister Abu vraagt u in 2013 om een stuk land te bewaken omdat hij de financiële middelen niet heeft om onmiddellijk na de aankoop van de grond een woning te bouwen. U gebruikt het stuk land als landbouwveld. Jaarlijks, na de oogst, steekt u het stuk land in brand om zodoende het onkruid te verwijderen. Eind 2015 waait het vuur echter over op een woning die naast het stuk land staat. De woning brandt volledig af. Nadat het vuur uitgedoofd is, wordt het lichaam van een oude man gevonden. U besluit onmiddellijk het land te verlaten. U neemt geen contact meer op met uw familie, maar vertrekt onmiddellijk naar Guinea.

U reist verder via Mali, Burkina Faso, Niger, Algerije, Libië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 12 september 2017 asiel aanvraagt.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming bezorgt u na het onderhoud een geboortakte, een opsporingsbericht en een proces-verbaal van aangifte van een misdaad bij de politie te Kissy, Freetown.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U maakt het immers niet aannemelijk dat u Sierra Leone verlaten heeft uit angst voor gerechtelijke vervolging omwille van het onopzettelijk afbranden van een woning (notities van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS (verder notities CGVS), p. 8-9).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u voor het CGVS verklaart 8 maanden en 3 weken in Italië verbleven te hebben in een (vluchtelingen)kamp (notities CGVS, p. 4), maar dat u **in Italië geen asiel aangevraagd** heeft. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter **wel een asielaanvraag ingediend** te hebben (Verklaring DVZ, punt 22), maar dat u nog geen beslissing ontvangen heeft aangaande deze asielaanvraag. U legt tegenstrijdige verklaringen af over een door u ingediende asielaanvraag in Italië.

U maakt het daarenboven niet aannemelijk dat u aangesteld werd als bewaker van een onbebouwd stuk grond. Immers, gevraagd wat u deed nadat u met school gestopt was, verklaart u **naar metaal en ijzer te zoeken om dat te verkopen** (notities CGVS, p. 7-8). U verklaart verder dat u het ijzer stal en dat op de markt verkocht. **Gevraagd of u nog iets anders deed, antwoordt u ontkennend.** Ter bevestiging gevraagd of u alleen dingen op de markt verkocht, antwoordt u bevestigend. Nogmaals gevraagd of u geen andere jobs had, antwoordt u ontkennend. **Het tast echter de doorleefdheid van uw verklaringen aan dat u, wanneer gevraagd wordt wat u zoal deed, op geen enkele manier aanhaalt dat u als bewaker van een stuk grond aangenomen werd, te meer daar dit een essentieel element is in het door u geopperde asielrelaas.**

Het is bovendien niet aannemelijk dat u de oogst die u van het betreffende stuk land verkreeg zomaar weggeeft (notities CGVS, p. 14), zonder dat u deze oogst zelf gebruikt – het zaad voor het volgende jaar te na gelaten – of dit verkoopt, te meer daar u verklaart dat er in het gezin waar u woonde weinig of geen geld ter beschikking was om te besteden aan bv. uw onderwijs (notities CGVS, p. 7 + 12) en u zelf niet betaald werd voor de bewaking van het stuk grond (notities CGVS, p. 13).

Het verwondert daarenboven dat u wel de exacte datum kan benoemen wanneer u voor mister Abu begon te werken (notities CGVS, p. 12-13), maar dat u enkel kan zeggen dat u eind 2015 vertrokken bent uit Sierra Leone (notities CGVS, p. 3) of dat het gebeurde plaats had op het einde van 2015 (notities CGVS, p. 9)

U kan evenmin aangeven hoe u, wanneer u het stuk grond in brand steekt, ervoor zorgde dat het vuur niet oversloeg naar aangrenzende huizen (notities CGVS, p. 9). U weet immers enkel dat het huis dichtbij het land is en dat de wind het vuur opblies en overbracht op het huis. Nogmaals gevraagd hoe u ervoor zorgt dat dat niet kan gebeuren, verklaart u het al meerdere jaren gedaan te hebben, maar dat de wind het (vuur) naar het huis geblazen heeft en het huis in brand gestoken werd. Gevraagd hoe u dat de andere jaren vermeed, verklaart u slechts dat er niet veel wind was wanneer u het deed, waardoor het vuur de andere jaren niet overgebracht werd. U verklaart verder dat in 2015 de wind het (vuur) echter naar het huis blies.

Het is echter niet aannemelijk dat u reeds meerdere jaren een bepaald stuk grond, vlakbij een woning, in brand steekt zonder dat u kan uitleggen hoe u de nodige voorzorgen nam. Het is evenmin aannemelijk dat u niemand op de hoogte brengt wanneer u de grond in brand steekt (notities CGVS, p. 10), enkel en alleen omdat u dacht dat er niemand in huis was. **U lijkt echter niet nagegaan te hebben of er nog iemand in de bewuste woning aanwezig was, want u 'dacht' dat er niemand in het huis was.** Het is niet aannemelijk dat u geen voorzorgsmaatregelen genomen heeft om een overslaande brand te vermijden, te meer daar u vrienden en collega's heeft die al dergelijke problemen gehad hebben (notities CGVS, p. 12).

Bovendien weet u niet wie in het afgebrande huis woonde of wie er in de brand gebleven is (notities CGVS, p. 10). Het feit dat u voor het CGVS – op 8 februari 2018 - verklaart na de betreffende gebeurtenissen – die plaatshadden op het einde 2015 (notities CGVS, p. 9) - niet geprobeerd heeft te weten te komen wie door uw toedoen gestorven is, wijst daarenboven op een desinteresse in de problemen die u in uw land van herkomst verklaart te hebben. Daarenboven nam u na uw vertrek uit Sierra Leone helemaal geen contact op met uw familie (notities CGVS, p. 11).

Het is niet aannemelijk dat uw eerste reactie na het vinden van de overleden persoon deze is van weg te vluchten voor de politie (notities CGVS, p. 10-11), zonder dat iemand u iets gezegd had nadat het lichaam gevonden werd, zonder dat u eerst nog contact opneemt met uw familie om eventueel raad te vragen, te meer daar het een ongeluk betrof en geen moedwillige brandstichting in een woning.

Het is eveneens niet aannemelijk dat u onmiddellijk aanneemt dat u veroordeeld zal worden tot levenslange gevangenisstraf of de doodstraf wegens een ongeluk (notities CGVS, p. 11-12).

Tijdens het onderhoud voor het CGVS zelf legt u geen documenten neer (notities CGVS, p. 8). U verklaart eveneens dat u geen kans heeft om uw familie terug te vinden (notities CGVS, p. 11). Bovendien bent u niet in het bezit van een telefoonnummer van uw tante of uw ouders (notities CGVS, p. 5). Toch bezorgt u het CGVS binnen de 2 weken onder meer een document van aangifte bij de politiediensten van de betreffende brand en een opsporingsbericht. Met betrekking tot beide documenten dient opgemerkt te worden dat zij in **gebrekkig Engels** opgesteld werden. Het is daarenboven verwonderlijk dat u de aangifte zelf zou kunnen verkrijgen, aangezien deze niet gedaan werd door u of uw familie. De bewijswaarde van deze documenten is daarenboven beperkt aangezien dergelijke documenten eenvoudig na te maken zijn.

Gelet op het voorgaande heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk gezocht te worden door de autoriteiten van Sierra Leone omwille van brandstichting.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Aanvankelijk verklaart u voor het CGVS dat u geen contact meer heeft met uw ouders, waarbij afgeleid kan worden uit uw verklaringen dat **uw beide ouders nog leven** (notities CGVS, p. 5). Echter, later verklaart u dat **uw vader in 2011 reeds gestorven is** (notities CGVS, p. 7).

Voor het CGVS verklaart u dat uw **beide broers bij uw moeder in Kono** zijn (notities CGVS, p. 6). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw broers zich in **Freetown** bevonden (verklaring DVZ, p. 7).

U verklaart aanvankelijk dat u bij uw tante in Freetown woonde (notities CGVS, p. 3). Gevraagd of daar nog iemand anders woonde, verklaart u dat u bij uw tante woonde. Ter bevestiging gevraagd of **alleen uw tante en niemand anders daar woonde, antwoordt u bevestigend**. Later verklaart u echter dat ook **de kinderen van uw tante** daar woonden (notities CGVS, p. 6).

De door u voorgelegde geboorteakte kan het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Inzake de feiten laat verzoeker gelden: *"Hij is geboren op 27 april 1996 in het dorp Kono. De bestreden beslissing vermeldt overigens ten onrechte dat verzoeker is geboren in 1997. Dit komt niet overeen met de geboortedatum in het attest van immatriculatie (bijgevoegd als "Stuk 3") en ook niet met het gehoorverslag bij het CGVS van 8 februari 2018 (bijgevoegd als "Stuk 4")."*

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de schending inhoudt van de samenwerkingsplicht en het principe van het *"voordeel van de twijfel"*, in casu artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet; de motiveringsplicht zoals bepaald in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet; en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en in het bijzonder het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers verweer luidt als volgt:

"Verzoeker heeft van zijn zijde alles in het werk gesteld om te voldoen aan de vijf voorwaarden die in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet worden gesteld om het voordeel van de twijfel te worden gegund. Voor wat betreft voorwaarde (a) heeft verzoeker een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven. Tijdens de hoorzitting bij het CGVS heeft verzoeker verklaard dat hij meteen na de brand Sierra Leone ontvlucht is en niet meer langs huis is gegaan (gehoorverslag, blz. 11). Hij heeft dan ook geen bewijsstukken mee kunnen nemen (gehoorverslag, blz. 8). Nadat het CGVS tijdens de hoorzitting vroeg of verzoeker nog over verdere documenten beschikt, heeft hij via het Facebook profiel van een vriend uiteindelijk contact weten te leggen met familie in Sierra Leone. Zodoende was verzoeker alsnog in staat om kopieën van de volgende documenten te overleggen: (i) een geboortecertificaat (bijgevoegd als "Stuk 5"); (ii) een proces verbaal dat is opgemaakt op 27 oktober 2015 (bijgevoegd als "Stuk 6"); en (iii) een opsporingsbericht van de Criminal Investigations Department in Sierra Leone (bijgevoegd als "Stuk 7").

Voor wat betreft voorwaarde (b) heeft verzoeker alle documenten waarover hij beschikt overgelegd en heeft hij een plausibele verklaring afgelegd omtrent het ontbreken van andere documenten die zijn relaas kracht bij kunnen zetten. Immers, verzoeker is verward en hals over de kop Sierra Leone ontvlucht na de brand.

Voor wat betreft voorwaarde (c) is het asielrelaas van verzoeker samenhangend en geeft het CGVS ook niet aan dat verklaringen van verzoeker in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die bekend is. Het CGVS gaat bijvoorbeeld niet in op de actuele situatie in Sierra Leone, noch op de mogelijkheid dat verzoeker levenslang gevangenisstraf zou kunnen krijgen of ter dood veroordeeld zou kunnen worden. Het CGVS stelt slechts:

"Het is eveneens niet aannemelijk dat u onmiddellijk aanneemt dat u veroordeeld zal worden tot levenslange gevangenisstraf of de doodstraf wegens een ongeluk (bestreden beslissing, blz. 2)

Uit algemeen beschikbare informatie blijkt dat de vrees van verzoeker aannemelijk is. De Death Penalty Database die wordt bijgehouden door het Cornell Center on the Death Penalty Worldwide geeft namelijk aan dat de doodstraf in Sierra Leone weliswaar in de praktijk niet wordt toegepast, maar dat de wettelijke strafmaat die staat op moord nog altijd de doodstraf is (...)

Voor wat betreft voorwaarde (d) heeft verzoeker zijn asielaanvraag spoedig ingediend zodra hij in België was aangekomen (uit het gehoorverslag, blz. 4, blijkt dat verzoeker in augustus 2017 is aangekomen en hij heeft op 21 september 2017 zijn asielaanvraag ingediend).

Voor wat betreft voorwaarde (e) moet het asielrelaas van verzoeker in grote lijnen geloofwaardig worden geacht, in tegenstelling tot wat het CGVS in de bestreden beslissing concludeert.

Het CGVS stelt dat de algehele geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt aangetast door de verklaringen over de familiesituatie van verzoeker. Het is voor CGVS niet duidelijk of de ouders van verzoeker nog leven, waar de broers van verzoeker wonen en wat de gezinssituatie is van de tante van verzoeker (gehoorverslag, blz. 2-3). Het valt niet in te zien hoe verklaringen op deze punten ongeloofwaardig kunnen zijn. Het gaat immers om basale informatie waarvan verzoeker zeker op de hoogte is en die verder ook op geen enkel punt van belang zijn voor zijn asielrelaas. Verzoeker heeft simpelweg geen enkele reden om op deze punten te liegen.

Het is dan ook veel logischer om aan te nemen dat verwarring is ontstaan tijdens de hoorzitting, aangezien verzoeker niet vloeiend Engels spreekt. Dit blijkt duidelijk uit het gehoorverslag en wordt ook bevestigd door verzoeker als hij zegt: "Ik spreek maar een beetje Engels. Mijn Engels en het jouwe is wat anders" (gehoorverslag, blz. 16).

Tussenconclusie: verzoeker voldoet aan alle voorwaarden in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet om het voordeel van de twijfel te worden gegund.

Ib CGVS gunt verzoeker het voordeel van de twijfel niet en voldoet niet aan de samenwerkingsplicht. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS verzoeker niet het voordeel van de twijfel gunt voor wat betreft zijn verklaringen. Sterker nog, op de meest verzochte manieren worden de verklaringen van verzoeker in twijfel getrokken.

Een voorbeeld hiervan is dat het CGVS het niet aannemelijk vindt dat verzoeker is aangesteld om een stuk grond te bewaken. Dit zou blijken uit het feit dat verzoeker, op de vraag wat hij deed nadat hij met school was gestopt, alleen heeft gesteld dat hij metaal en ijzer op de markt verkocht. Het CGVS concludeert dan als volgt:

"Het tast echter de doorleefbaarheid van uw verklaringen aan dat u, wanneer gevraagd wordt wat u zoal deed, op geen enkele manier aanhaalt dat u als bewaker van een stuk grond aangenomen werd te meer daar dit een essentieel element is in het door u geopperde asielrelaas." (bestreden beslissing, blz. 1-2)

Deze conclusie is onlogisch en vergezocht. Hoe zou verzoeker überhaupt kunnen vergeten te herhalen dat hij een stuk grond bewaakte sinds 2013? Het ongeluk op het bewaakte stuk grond is immers de directe aanleiding voor de vlucht van verzoeker en vormt de kern van zijn asielrelaas. Het is veel aannemelijker dat verzoeker het bewaken van het stuk grond niet als baan ziet. Immers, hier krijgt hij niet voor betaald. Dit en eerder aangehaalde voorbeelden uit de bestreden beslissing tonen duidelijk aan dat het CGVS verzoeker niet het voordeel van de twijfel gunt.

Het CGVS voldoet verder ook niet aan de samenwerkingsplicht. Het CGVS gaat immers volledig voorbij aan het feit dat verzoeker niet vloeiend Engels spreekt. Dit blijkt duidelijk uit enkele citaten uit het gehoorverslag:

"(...)"

Conclusie: uit het hierboven aangevoerde volgt dat het CGVS niet aan de samenwerkingsplicht voldoet en verzoeker niet het voordeel van de twijfel gunt. Op basis hiervan vraagt verzoeker uw Raad om de bestreden beslissing te hervormen of te vernietigen.

2. CGVS SCHENDT DE MOTIVERINGSPLICHT

Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet verplicht het CGVS om een met redenen omklede beslissing te nemen. Het CGVS voldoet echter niet aan deze plicht.

Zoals eerder reeds werd aangegeven blijkt uit de bestreden beslissing niet op grond waarvan het CGVS concludeert dat de verzoeker Sierra Leone niet heeft verlaten uit angst voor gerechtelijke vervolging (bestreden beslissing, blz. 1).

Het CGVS gaat in het geheel niet in op de vraag of de brand, zoals door verzoeker is beschreven, zou kunnen leiden tot vervolging (en zo ja, tot welke straf). Het CGVS schuift verder het proces verbaal en het opsporingsbericht terzijde, enkel door te stellen dat deze in gebrekkig Engels zijn opgesteld en dat het verwonderlijk is dat verzoeker deze documenten heeft kunnen verkrijgen (bestreden beslissing, blz. 2). Deze motivering is niet voldoende.

Het CGVS heeft verder nagelaten om specifiek na te gaan of verzoeker aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus. CGVS concludeert slechts het volgende:

"Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van [...] een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld (bestreden beslissing, blz. 3)

Deze conclusie kan niet zomaar worden getrokken. Artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat ernstige schade kan bestaan uit, onder andere "a) doodstraf of executie; of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst. Het CGVS heeft nagelaten om na te gaan of verzoeker een reëel risico op dergelijke ernstige schade zou lopen als hij wordt uitgezet.

Hier is echter wel alle reden toe. Zoals aangegeven staat wettelijk op moord nog altijd de doodstraf in Sierra Leone. Zelfs als dit in de praktijk niet is toegepast in de laatste jaren, neemt dit niet weg dat het risico op de uitvoering van een doodvonnis nog altijd reëel is. Zoals hierboven reeds werd aangegeven zou de doodstraf nog steeds zijn opgenomen in een ontwerp grondwet. Daarnaast kan de regering altijd terugkomen op haar standpunt dat zij geen doodstraf laat uitvoeren. Verder kan iedere toekomstige regering ook een ander standpunt innemen.

Concluderend heeft het CGVS de motiveringsplicht geschonden door in het geheel niet te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3. CGVS SCHENDT ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR

Gelet op het bovenstaande is duidelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing op een onredelijke en onrechtmatige wijze tot de conclusie is gekomen dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn.

Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel dienen het CGVS ervan te weerhouden om doelbewust een interpretatie van de verklaringen van verzoeker te zoeken welke tegenstrijdig zouden zijn met andere verklaringen terwijl ook niet-contradictoire interpretaties mogelijk zijn. Het CGVS dient dan ook, met het oog op deze beginselen van een behoorlijk bestuur, het aangeleverde bewijsmateriaal als een geheel te beschouwen en, in samenhang met de afgelegde verklaringen, een oordeel vellen over de algemene geloofwaardigheid van verzoeker.

Hiervan is geen sprake in de bestreden beslissing. Het CGVS gaat in het geheel voorbij aan het feit dat verzoeker niet vloeiend Engels spreekt. Daarnaast suggereert het CGVS bijvoorbeeld dat verzoeker ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vraag of allebei zijn ouders nog leven. Dit is niet alleen onlogisch, maar ook onredelijk.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt ook geschonden. Het CGVS is in het geheel niet nagegaan of het verhaal van de brand aannemelijk is, of dit grond is om te vrezen voor vervolging en zo ja, welke sancties in Sierra Leone kunnen worden opgelegd, laat staan dat is nagegaan of verzoeker vanwege een reëel risico op ernstige schade (de doodstraf) in aanmerking zou moeten komen voor de subsidiaire beschermingsstatus."

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Verzoekers aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verbondenheid samen behandeld.

2.2.3. Inzake de bij het verzoekschrift gevoegde stukken 6 en 7, namelijk een proces verbaal van 27 oktober 2015 en een opsporingsbericht, oordeelde de bestreden beslissing "*Met betrekking tot beide documenten dient opgemerkt te worden dat zij in **gebrekkig Engels** opgesteld werden. Het is daarenboven verwonderlijk dat u de aangifte zelf zou kunnen verkrijgen, aangezien deze niet gedaan werd door u of uw familie. De bewijswaarde van deze documenten is daarenboven beperkt aangezien dergelijke documenten eenvoudig na te maken zijn.*" Deze vaststellingen zijn terecht en pertinent. De stukken zijn amateuristisch opgesteld en kunnen worden aangemaakt door eenieder die zich van een computer kan bedienen. Het bijbrengen van dergelijke stukken ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid.

Waar verzoeker aanvoert dat hij in grote lijnen een geloofwaardig relaas heeft afgelegd en dat er verwarring kon ontstaan tijdens zijn gehoor omdat verzoeker niet vloeiend Engels spreekt, blijkt dat hij niet concreet uitwerkt op welke wijze de beheersing van het Engels een invloed had op de beoordeling van de aangevoerde feiten.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich bedient van algemene beweringen, ontkenningen en de verwijzing naar landeninformatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. Hij weerlegt echter niet op concrete wijze (i) de vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde of hij al dan niet een asielaanvraag heeft ingediend in Italië; (ii) dat hij niet verwees naar zijn werk als bewaker van een grond, hoewel dit werk de oorzaak was van zijn vermeende probleem, doch wel naar zijn werk als verkoper van metaal en ijzer wanneer hij werd gevraagd naar zijn job; (iii) dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker de verkregen oogst zomaar weggaf; (iv) dat hij niet afdoende kon duiden hoe hij er in voorgaande jaren voor zorgde dat het vuur niet oversloeg.

Dit alles klemt des te meer daar verzoeker ook niet weerlegt dat (i) hij zelfs niet op de hoogte is wie overleed in de brand en (ii) zijn vermeende onmiddellijke vlucht niet te verzoenen is met het feit dat hij geen raad zocht vermits het een ongeluk betreft; van verzoeker kan verwacht worden dat hij zich inlicht omtrent essentiële elementen van zijn relaas, *in casu* de persoon die slachtoffer zou zijn geweest. Ingevolge deze concrete vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, ontbeert verzoekers relaas geloofwaardigheid.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van een brand, die leidde tot het overlijden van een persoon, uit zijn land van herkomst moest vluchten, dient er geen onderzoek te gebeuren naar de mogelijke gevolgen van dergelijke feiten in hoofde van verzoeker.

Gelet op voorgaande vaststellingen blijkt dat verzoeker er niet in slaagt samenhangende en aannemelijke verklaringen af te leggen en ontbeert verzoekers relaas geloofwaardigheid.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker voert behoudens de verwijzing naar zijn ongeloofwaardig beoordeeld relaas geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is en hij derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont hij aan dat de situatie in Sierra Leone beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS